

— 19 —

Så reste den vägen en Speleman fram,
Hörde jag en liten fogel sjunga —
Han gjorde af Jungfrun en Harpa så grann.“)
För nu så står skogen i blomma.

Och han tog Jungfruens snöhvita bröst;
Hörde jag en liten fogel sjunga —
Den Harpan han gaf så ljuslig en röst.
För nu så står skogen i blomma.

Och han tog hennes fingrar så små,
Hörde jag en liten fogel sjunga —
Och gjorde sin Harpa skrifvar derå.
För nu så står skogen i blomma.

Och han tog hennes fagergula hår,
Hörde jag en liten fogel sjunga —
Och gjorde sin Harpa strängar derå.
För nu så står skogen i blomma.

Så tager han Harpan allt uppå sin arm,
Hörde jag en liten fogel sjunga —
Så gångar han sig till bröllopsgården fram,
För nu så står skogen i blomma.

Den Harpan hon spelte på Konungens gård,
Hörde jag en liten fogel sjunga —
”Och hör, min unga Brud! hvad Harpan tala må.”
För nu så står skogen i blomma.